

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ ଅଟେ, ଏହି ଯୁଗରେ ହିଁ ତୁମେ କନିଷ୍ଠରୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେଉଛ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ଧରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ମାର୍ଗରେ କେଉଁ କଥା ଭାବିବା ଦ୍ୱାରା ବା କହିବା ଦ୍ୱାରା କଦାପି ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର:- ଯଦି ତ୍ରାମାରେ ଥିବ ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବି । ତ୍ରାମା କରାଇଲେ ଯାଇ କରିବି । ଏହିଭଳି ଭାବୁଥିବା ବା କହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର କଦାପି ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି କହିବା ହିଁ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ତ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ।

ଗୀତ:- ସହ କାହାଣୀ ହେ ଦିଶେ ଓ଼ର ତୁମାନ କି.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି କଳିଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୀତ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏବେ ତୁମେ ହେଲ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ । ସଂଗମଯୁଗ ସହିତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରକାର । ପିଲାମାନଙ୍କର ଢ଼ଞ୍ଚାନର ପଏଣ୍ଟସ୍ ମନେ ନରହିବା କାରଣରୁ ଏଭଳି ପ୍ରକାରର ଅକ୍ଷର ଲେଖିବାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା, ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ପୁଣି ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହି ସଂଗମର ମଧ୍ୟ ଏକ ପର୍ବ ରହିଛି । ଏହି ପର୍ବ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ, ଉତ୍ତରୁ ଉତ୍ତ, ସାହୁକାରରୁ ସାହୁକାର ନମ୍ବରଠାନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ କୁହାଯିବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାନ୍ତି - ବହୁତ ବଡ଼ ପରଲକ୍ଷ ହେଲା । ପୁଣି ନମ୍ବରଠାନ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାଗରରେ ଅଶ୍ୱତଥ ପତ୍ରରେ ଭାସି ଭାସି ଆସିଲେ । ଏବେ ତୁମେ କ’ଣ କହିବ? ନମ୍ବରଠାନ୍ ହେଲେ ଏହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଯାହାଙ୍କୁ ହିଁ ଶ୍ୟାମ-ସୁନ୍ଦର କୁହାଯାଏ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି - ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆଙ୍ଗୁଳି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ଆସିଲେ । ପିଲା ତ ଗର୍ଭରେ ହିଁ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ସାଗରତଳଠାରୁ ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାହାରିଲେ । ଢ଼ଞ୍ଚାନ ସାଗରତଳ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏଥିରେ ନମ୍ବରଠାନ୍ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛନ୍ତି ଏହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ଇଏ ହେଲେ ଢ଼ଞ୍ଚାନର ସାଗର ପାଣିର ନୁହେଁ । ବାସ୍ତବରେ ପରଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ । କେତେକ ନୂଆ-ନୂଆ ସନ୍ତାନ ଆସୁଥିବାରୁ ବାବାଙ୍କୁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ପଏଣ୍ଟସ୍ ପ୍ରଦରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତା-ଦ୍ୱାପର-କଳିଯୁଗ... ଏହି ୪ ଯୁଗ ତ’ ରହିଛି । ପଞ୍ଚମ ପୁଣି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହି ଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛନ୍ତି । କନିଷ୍ଠରୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଥବା ସର୍ବୋତ୍ତମ କହୁଛନ୍ତି ନା । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଆତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା । ପୁଣି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ହେଉଛନ୍ତି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ । ଏହାଙ୍କୁ ଏହିପରି କିଏ କରିଛନ୍ତି? ଏକଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି, ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ଏହିପରି ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କୌଣସି ବହୁତ ବଡ଼ ନୁହେଁ, ବହୁତ ସାଧାରଣ ଅଟେ । ଅବଳା କୁବ୍ଜାମାନେ ବି ଶିଖୁଛନ୍ତି, ଯେତେମାନେ କିଛି ହେଲେ ଲେଖା-ପଢ଼ା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଯାଉଛି । ଦେଖ ଅହମ୍ମଦବାଦର ଜଣେ ସାଧୁ କହୁଥିଲେ ମୁଁ କିଛି ଖିଆପିଆ କରୁ ନାହିଁ । ଆରତ୍ତା ଯଦି କେହି ସାରା ଜୀବନ ଖିଆପିଆ ନ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି କ’ଣ ହେଲା? ପ୍ରାୟତଃ ତ କିଛି ହେଲା ନାହିଁ ନା । ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ମିଳୁଛି ନା । ସ୍ୱତଃ ଖତ ପାଣି ଆଦି ତାକୁ ମିଳୁଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ସେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ରିଦ୍ଧି-ସିଦ୍ଧି ପାଇଥିବେ । ଏହିପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ନିଆଁ ଅଥବା ପାଣି ଉପରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଲାଭ କ’ଣ । ତୁମର ତ ଏହି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଫାଇଦା ରହିଛି । ତୁମକୁ ମୁଁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ଦୁଃଖୀରୁ ସୁଖୀ କରାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛି ।

ଯେପରି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଶିବ ଏବଂ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ କାହିଁକି ମିଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି? ଶଙ୍କରଙ୍କର ତ’ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ପାର୍ଟ ହିଁ ନାହିଁ । ଶିବ, ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅଲଗାଭାବ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଯିଏକି ଆସି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ନିର୍ବାଣ୍ୟାମକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ନିଜେ ବାନପ୍ରସଥକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାନପ୍ରସଥୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତକୁ ଯିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା । କିନ୍ତୁ ଘରକୁ କେହି ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ବିକାରୀ ଭ୍ରଷ୍ଟଚାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବିକାର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ନିରବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବିକାର ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ହେଉ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠଚାରୀ କହୁଛନ୍ତି । କୁମାରୀମାନେ ନିରବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି - ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଗ୍ଧ ନୁଆଁଇଆ’ନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ଶଙ୍କରଙ୍କର କୌଣସି ପାର୍ଟ ହିଁ ନାହିଁ, ବାକି ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମା ତ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଜାତଙ୍କର ପିତା ହେଲେ ନା । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ବୋଲି କୁହାଯିବ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅବିନାଶୀ ପିତା, ଏହି ଗୁହ୍ୟ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବଡ଼-ବଡ଼ ଫିଲୋସୋଫର୍ (ଦାର୍ଶନିକ)ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଉପାଧି ମିଳିଥାଏ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୧୦୮ର ଉପାଧି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବିଦ୍ଵାନମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ । ବନାରସ କଲେଜରୁ ପାସ୍ କରି ଉପାଧି ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ସେଥିପାଇଁ ଗୁପ୍ତତାଦୀତ୍ତକୁ ବନାରସ ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ବୁଝାଅ କି ବାବାଙ୍କର ଉପାଧିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଜ ଉପରେ ରଖି ବସିବ । ବାବାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୧୦୮ ଜଗତଗୁରୁ କୁହାଯାଉଛି । ମାଳା ହିଁ ୧୦୮ର ହୋଇଥାଏ । ୮ ରତନର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗାୟନ ରହିଛି । ସେମାନେ ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ପାସ୍ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଉକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କର ଦପ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କଠାରୁ କମ୍ ୧୦୮ର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଯଦ୍ଵଃ ରଚନା କଲେ କେହି ୧୦୦୦, କେହି ୧୦ ହଜାର, ୫୦ ହଜାର, ଲକ୍ଷେ ଶାଳଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ମାଟିରେ ତିଆରି କରି ପୁଣି ଯଦ୍ଵଃ ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେତେ ଭଲରୁ ଭଲ ସେଠ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ସେଠ ହୋଇଥିଲେ ଲକ୍ଷେ ତିଆରି କରିବେ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ମାଳା ତ ବଡ଼ ଅଟେ ନା - ୧୬୧୦୮ର ମାଳା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଭାରତର ସେବା କରୁଛ । ବାବାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୂଜା ହେବା ଦରକାର । ଏକଥା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ରୁଦ୍ଧର ପୂଜା କାହିଁକି ହେଉଛି । ସମସ୍ତେ ତ' ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟିର ଜନସଂଖ୍ୟା କେତେ ରହିଛି ଏଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗୀ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ବରତ୍ତମାନ ତୁମେ ଯେତେ ଯୋଗ କରିବ ସେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ । ତୁମେ ପୂଜା ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ଏପରି ଆଉ କାହାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯିଏକି ଏହି କଥା ବୁଝାଇବେ ସେଥିପାଇଁ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନନ୍ତ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସିଏ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଥିବେ ନା । ପ୍ରେରଣାର କଥା ତ' ନାହିଁ । ଭଗବାନ କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କି! ତୁମେ ଜାଣିଛ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେହି ଜ୍ଞାନ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତ' ରହିଛି - ନିଶ୍ଚୟ ଥାଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ହିଁ ହେଉଛି ଏହି ପାଠପଢ଼ାର ସାରାଂଶ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା କର୍ମପାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ଏଥିରେ ହିଁ ମାୟାର ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି । ପାଠପଢ଼ାରେ ଏତେ ବିଘ୍ନ ଆସୁନାହିଁ । ଶତକ୍ରମେ ନିମନ୍ତେ କହନ୍ତି ଶତକ୍ରମ ଆଖି ଖୋଲିଲେ ବିନାଶ ହୁଏ, ଏହା କହିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ନା ମୁଁ ବିନାଶ କରାଉଛି ନା ସେ କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଦେବତାମାନେ କ'ଣ ପାପ କରିବେ କି ! ଏବେ ଶିବବାବା ବସି ଏହି କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ଏହି ଶରୀର ହେଉଛି ରଥ । ପରତ୍ସେକ ଆତ୍ମା ନିଜସ୍ଵ ରଥ ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ଶରୀରକୁ ଧାର ନେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ମୋର ଜନମକୁ ଦିବ୍ଵ ଅଲୌକିକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ରହିଛି । ଜାଣିଛ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ, ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଆସିବୁ । ବାବା ବହୁତ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହାରଟଫେଲ୍ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ପଢ଼ାଲେଖା ଜାଣିନୁ । ମୁଖରୁ କିଛି ହେଲେ ବାହାରୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ' ହୁଏ ନାହିଁ । ମୁଖ ତ' ନିଶ୍ଚୟ ଚାଲୁଛି । ଖାଇବା ସମୟରେ ମୁଖ ଚାଲୁଛି ନା । ବାଣୀ ବାହାରିବ ନାହିଁ ଏକଥା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ବହୁତ ସରଳ କରି ବୁଝାଇଛନ୍ତି । କେହି ମୌନରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉପରକୁ ଈଶ୍ଵରା କରିଦିଅନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ମୁଖକର୍ତ୍ତା ସେ ହିଁ ଏକ ମାତ୍ର ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଉକ୍ତିମାରଗରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦାତା ତ ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେ ଦାତା ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ବାନପ୍ରସଥରେ ଶାନ୍ତି ହିଁ ଶାନ୍ତି ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାରେ ପାର୍ବ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାକି ଅଭିନୟ କରୁଛି । ବରତ୍ତମାନ ଆମର ପାର୍ବ ହେଉଛି - ବିଶ୍ଵକୁ ନୂଆ କରିବା । ତାଙ୍କର ନାମ ବହୁତ ଭଲ - ହେଉନେଲୀ ଗତ୍ ଫାଦର । ବାବା ସ୍ଵର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କ'ଣ ନରକ ରଚନା କରିବେ କି! ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କେହି ରଚନା କରନ୍ତି କି! ଘର ସରବଦା ନୂଆ ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ଶିବବାବା ବରହମାତ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କୁ ପାର୍ବ ମିଳିଛି - ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରହୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ହେଲୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏବେ ଶରୀରଧାରୀ ପ୍ରଜାପିତା ବରହମାତ୍ତଙ୍କର ପୋଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ରଚୟିତା ଶିବବାବା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯିଏକି ନିଜ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ହେବା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ମାର୍ବଲର ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ଵରୀୟ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଇଂରାଜୀ ଯୁନିଭରସିଟି (ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ) । ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସାରା ଯୁନିଭରସ (ବିଶ୍ଵ)କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉଛି । ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ଆସୁରୀ ଚରିତ୍ର ରହିଛି । ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଈଶ୍ଵରୀୟ ଯୁନିଭରସିଟି (ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ) ଅଟେ । ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଈଶ୍ଵରୀୟ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଯାହାକୁ ସ୍ଵୟଂ ଈଶ୍ଵର ଆସି ଖୋଲୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସାରା ବିଶ୍ଵର କଲ୍ୟାଣ ହେଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଭୁଲ୍ ଏବଂ ଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଯିଏକି ଏକଥା ବୁଝୁଥିବେ । ବାବା ହିଁ ରାଇଟିୟସ୍ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଭୁଲ୍ ଠିକ୍ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ହିଁ ଆସି ପରତ୍ସେକଙ୍କୁ ରାଇଟିୟସ୍ (ସଦାଚାରୀ) କରୁଛନ୍ତି । ରାଇଟିୟସ୍ ହେଲେ ପୁଣି ମୁକ୍ତିକୁ ଯାଇ ଜୀବନମୁକ୍ତିରେ ଆସିବ । ଡ୍ରାମାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପରମ୍ପରା ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ କରମାନଙ୍କୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ଖେଳ ଅନବରତ ଚାଲୁଛି । ଡ୍ରାମା ସୁଟ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଏହା ସରବଦା ନୂଆ ଅଟେ । ଏହି ଡ୍ରାମା କେବେ ପୁରୁଣା ହେଉ ନାହିଁ, ଆଉ ସବୁ ନାଟକ ଆଦି ବିନାଶ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ବେହଦର ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଏଥିରେ ସବୁ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ବଧାରୀ ରହୁଛନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ଖେଳ ଅଥବା ଷ୍ଟେଜ୍ ଦେଖ କେତେ ବିଶାଳ । ବାବା ଆସି ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟିକୁ ପୁଣି ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ସବୁର ତୁମକୁ

ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ସେହି ସମୟ ଯେତେ ନିକଟତର ହୋଇ ଆସିବ ସେତେ ତୁମେ ଖୁସି ହେବ । ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରିବ । କୁହାଯିବ ଏବେ ପାର୍ବତୀ ପୁରା ହେଲା । ଡ୍ରାମାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ପୁଣି ନୂଆ କରି ଅଭିନୟ କରିବ, ଯାହା କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିଲ । ଏଥିରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଡ୍ରାମାର ଯାହା କରାଇବାର ଥିବ ତାହା କରାଇବ - ଏକଥା କହିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଆମକୁ ତ' ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ଆରଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ପାଠପଢ଼ାର ସାରାଂଶକୁ ରୁଦ୍ଧରେ ରଖି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ବା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଜୀଙ୍କର ପୁରା-ପୁରା ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭୁଲ୍-ଠିକ୍‌ର ଯେଉଁ ଜଞ୍ଜନ ମିଳିଛି, ତାହା ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ କର୍ମ କରି ଜୀବନ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପଦତି ନେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସ୍ନେହର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହଯୋଗୀ କରାଉଥିବା ସଫଳତା ମୂଳତ ଉବ । ଏବେ ଜଞ୍ଜନର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସମୟ ବିତିଗଲାଣି, ଏବେ ସ୍ନେହର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କର । ଯିଏ ବି ତୁମ ସମ୍ପର୍କକୁ ଆସୁଛି ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସୁଛି ତାକୁ ସ୍ନେହ ଦିଅ ଏବଂ ନିଅ - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ବା ପ୍ରିୟ ହେବା । ଜଞ୍ଜନର ଦାନ ଅଜଞ୍ଜନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କର କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ଏହି ଦାନର ମହାଦାନୀ ହୁଅ । ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ କାହା ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ ହେଉ । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଆସିଯିବ ତେବେ ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନ ହେଲା ସହଯୋଗ ଏବଂ ସହଯୋଗର ଫଳସ୍ଵରୂପ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବ୍ୟବ୍ତ ସଂକଳ୍ପରେ ଫୁଲ୍‌ଷ୍ଟପ୍ (ବିନହୁ) ଲଗାଇଦିଅ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵାର:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ଯୋଗର ମାନସିକ ସେବା ଅବିନାଶୀ ସେବା ଅଟେ । ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ସାମ୍ପ୍ରାୟ ହେବ, ତେବେ ସାମ୍ପ୍ରାୟକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ସଫଳ ହିଁ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ । ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ରଖ ତା' ହେଲେ ସହଜରେ ସେବା ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ନାହିଁ ତେବେ ଚୂଡ଼ି ଦ୍ଵାରା ବା ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ତ ଅଛି ନା । ଏବେ ସେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେଉଁଥିରେ ବି ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ, ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ ହୁଅ । ଯଦି ମାନସିକ ସେବା ବା ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବା ଜଣା ନାହିଁ ତେବେ ନିଜର ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା, ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିପାରିବ ।

“ମାତେଶ୍ଵରୀଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ”

“ମୁକ୍ତି ଏବଂ ମୋକ୍ଷ”

ଆଜିକାଲି ମନୁଷ୍ୟ ମୁକ୍ତିକୁ ହିଁ ମୋକ୍ଷ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜନ୍ମ-ମରଣରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଜନ୍ମ-ମରଣରେ ନ ଆସିବାକୁ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି । ଜୀବନମୁକ୍ତି ବୋଲି ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନରେ ଥାଇ ଭଲ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ଧର୍ମାତ୍ମା ମନୁଷ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନମୁକ୍ତି ଅବସ୍ଥା ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ବାକି କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବା ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ତ କୋଟିକରୁ କେହି ଜଣେ ଜଣେ ହିଁ ବୁଝିପାରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ଵ ମତ । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ତ ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସବୁ କିଛି ଜାଣିଗଲେ ଯେ ଯେପରମ୍ଭରୁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ବିକାରୀ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ନହୋଇଛନ୍ତି ସେପରମ୍ଭରୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ଵର । ସେହି

ସ୍ତରକୁ ପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ କାରଣ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ସିଏ, ଯିଏକି ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ପରମାତ୍ମା ଅନେକ ଥର ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ନା ଅନେକ ଅବତାର ଧାରଣ କରନ୍ତି । । ଓମ୍ ଗାନ୍ତି ।